

Msc. Dresd.
Da. 32.

1784

1784

1784

1784

1784

53

Συντάξα

τῶν Φιλοσόφῶν
ἐν τῷ 9, 01.

Εὐντία κ.

1

Fabr. Bibl. Gr. Vol. X. p. 339.

Ex Cod. SS. Synodici num.

285.

τῶν παρὰ δυνάστην λόγων αὐτοῦ.

ὄνος καὶ τῆτιξ

Ἰ Γωνή. 1.

ὄνος ἀνδρας Γωνῆς τῆτιξος, ἡδίας αὐτῆ ἐκε-
ταρατο, καὶ τὸν τῆτιξα ἐταρατο, λέγων, τὸ ἀρα
τῶν ὄμωνος ἐπὶ γλυκίαν, ἔχει τὴν Γωνήν, ἡ δὲ
τῆτιξ τὸ ὄνομα τῆτιξος, ἡ ἐπιτῆτιξ ἄ-
ἡ ἐστὶ καὶ ὄμος. ὁ δὲ ὄνος τῆτιξ ἀνδρας
τῶν ἐψηνατος, ἐνὸνθε μὲνδοον ἐψηναίνας, δι-
ἡς ὄμοιαν τῶ τῆτιξη ὄμοιη Γωνή, καὶ τὸ
ἴσηνα αὐδὲ ἀνοίξας ἀπὸς τὸν ἀρα καὶ γῆροτο,
ὡς ὄμωνος ὄμων ὄμων ὡς ἀρα τῆτιξ,
ἔως ὅτι τὸ μὲν τῆτιξον διεψῆσεν.

Ἰ τῆτιξος. 1.

Ἰ τῆτιξος. 1.

~~Ἰ τῆτιξος~~ Ἰ τῆτιξος. 2.

Ἰ καὶ γῆροτο. 1.

Ἰ ὄμωνος. 1.

ὄνος ὁ δὲ τῆτιξ τῆτιξος τοῖς παρὰ
Γωνῆν ἐψηναίνας καὶ τοῖς ἀδρατοῖς ἀρα τῆτιξος
ἐψηναίνας.

ἀνδρας καὶ δάρατος

β.

Ἰ τῆτιξος. 1.

Ἀνδρας τῆτιξος ἀνδρας, ὡς καὶ ἔσθων γόμων ἐστὶ
τῶν τῆτιξος ἐψηναίνας. κατὰ δὲ τὴν ὄμοιαν τῆτιξος
ἀδρας ἐψηναίνας, καὶ τὸν γόμον τῶν ἔσθων κατὰ δὲ
τῶ καὶ τὸν δάρατον ἀνδρας ἀνδρας τῆτιξος
ὡ δάρατος. ἀνδρας γόμων ὁ δάρατος ἐψηναίνας
ἀπὸς αὐτὸν ἐψηναίνας τῆτιξος ἀνδρας τῆτιξος. καὶ
τῆτιξος ἀπὸς αὐτὸν ὁ ἀνδρας τῆτιξος τὸν γόμον ἀπὸ τῆτιξος
τῆτιξος ἀνδρας τῆτιξος.

Ἰ τῆτιξος. 2.

Ἰ τῆτιξος ομιθί. 1.

Ἰ τῆτιξος ομιθί. 1.

ὄνος τῆτιξος, ὡς καὶ τῆτιξος ἀνδρας τῆτιξος
τῆτιξος τῆτιξος, ἡ καὶ τῆτιξος καὶ ἀνδρας
ὄνος τῆτιξος.

Ἰ τῆτιξος, προ μὲνδος. 1.

Ἰ τῆτιξος. 1.

Ἰ τῆτιξος καὶ τῆτιξος.

γ.

Ἰ τῆτιξος καὶ τῆτιξος ἀπὸς τῆτιξος ἀνδρας τῆτιξος
τῆτιξος. τῆτιξος τῆτιξος ὁ τῆτιξος τῆτιξος, τῆτιξος τῆτιξος

Ἰ Vide Fabr. Aesop. LXXVI.
edit. Heusinger.

Ἰσχυράται. 1.
Ἰὺς ομιήται. 1.

ἐν πόνῳ τῷ ἑασι καταφαίνεται. ἐν δὲ τῷ τῷ χυ-
μῶνος καὶ εὐνοίας ἀπὸς τὸ ψυχὸς ἀνὴ
ἐκείν. τὸ δὲ ἐκὸν δῶμα καὶ τὸ κέρει τῷ χυ-
μῶνος καὶ τῷ καύθωρι τῷ διερῆς γενναίως
ἀνδίσεται.

Ὁ μῦθος ἡλοῖ, ὡς ἕγχεα καὶ ῥώμη δῶ-
ματος κρηίτων καλλῆς καὶ ὠραϊότητος πεί-
θυνη.

Ποταμοὶ καὶ δάλαβδα.

Ποταμοὶ συνήθως ἐπιτοαυτὸ καὶ τὴν δάλαβδαν
κατηύωντο λέγοντες αὐτῇ, διὰ τὴν ἡμᾶς, εὐερχο-
μῆρους ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ὑαῶ χοντὰς ἀστῆρους
καὶ γλυκῆς, ἀκαργᾶς ἀλμυροῦς καὶ ἀσῶς;
ἡ δὲ δάλαβδα ἰσοῦσα, ὅτι αὐτῆς καταμῆρσον
ταί, λίγα ἀπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκκεῖται, καὶ πηγι-
νεῖται ἀλμυροί.

Οὗτος ὁ μῦθος παρὰ τοὺς ἀναίρωσι
τιμῆρους ἕνας, καὶ παρ' αὐτῶν πᾶλλον ὠ-
φελῆ μῆρους.

Ἰαὶ ἀσῶτος ομιήται. 1.

οὐκ ἐπιφῆ.

Ἰνὰς ἀίτω μῆρους. 1.

γαλῆ καὶ εἶνος.

Γαλῆ τις ἐν χαλκωτικῶ εὐελεῖ μῆρους ἐργα-
σηρῶ, καὶ κείθε εἶνον εὐεῶσα βιόηρον, τῷ-
τον ἰκανῶς ἀνέμῆεν, ὥστε τὴν ἑαυτῆς ἀσῶσι-
βῆται γλυκῆσαν καὶ δυνῶς ἐκδαπᾶ μῆρους καὶ
ῥοῆν ἀμῆατος ἀφίνας. ἡ δὲ γαλῆ πᾶλλον
εὐερεῖται, ὁκῶσα δῆσαν τὸν βιόηρον κατα-
βυβῶσθων, ἕως ἡ αὐτῆς γλυκῆσα ἀντεδῶς
ἐκδαπᾶ ἀνῆται.

Οὗτος ὁ λόγος ἡλοῖ, ὅτι πᾶλλον τις
ἕργον ἀλυβιτέδης, ὡς ἑαυτῆς πᾶλλον,
καὶ τοῦτο δὴ δακρυῶσως ἀποδῆρῆνος,
ἕβῶσθον ὅτι αὐτοῦ πᾶλλως καταλυμαί-
νεται.

Ἰεῖνον. 1.
Ἰανῆ μῆρους. 1.

~~οὐκ ἐπιφῆ~~

Ανή τις θηρευτής δύνον διαβάμενος προβάλλ
λοντα τη ποιμνί και κείσα των προβάτων ως
δυνατόν διαπαράλλοντα, τούτον ενσυχάνως θηρέ
ει και τους κύνες αὐτῶ ετασίησι, φεγγάμενος
δὲ πρὸς αὐτὸν, ὡ δυνατότατον θηριον, αὐτῶ δουή
προλαβέδα ἰσχύς, ὅτι τοῖς κύνι ὅπως ἀντίση
και οὐκ ἠδυνήθη.

Ὁ κύνος δηλοῖ, ὡς τῶν ἀνθρώπων ἕνας
ἐν τῇ ἰδίᾳ τέχνῃ μαδέσηκε δόκιμος.

Δύο ἀλεγκρόνες.

Δύο ἀλεγκρόνες ἀλλήλοισ ἐπάχοντο, και ὁ πρῶ
εἰς ἠθην δὲς τῶν ἐνι ἐν παραλίω ἀσκησίβ
ὁ δὲ ἕτερος τῇ νύκτι ἀράμενος ἐφ' ἠθην δὲ
τῶς ἔσηκε δαυαλίου τὰ μεγάλα φραλλο
μενος και τῇ νύκτι ἐγκουχόμενος, εἰς ἀέτος κα
ταπλάς τούτον ἐκύνειν ἀνήραθεν.

Ὁ κύνος δηλοῖ, ὡς ὁ χρῆ τῆν ἑα' ἠθην
και δυναμει πύγα φρονειν και ἀφρόνως δοβα
ρένεσθαι.

(ἐναπνεύση.)
Ποῦ τῆν ἀσκησίβ.
Ἰσχυρῶς και μετρώ
ες τῶς. 1.
Ἰσοματίς. 2.

περιεργὸν και ὑδρία.

Περιεργὸς τις θηρευτῶς ἐδίψα και ἐφ' ὕδατος γῆ
την τῆδε κῆκῆ περιήρχετο. ἰδοῦσα δὲ ἐν τῆν
τοίχῳ ἐρωραθημένην ὑδρίαν, ἔδοκει ἀληθῶς
ὄραν ὕδατος πῆνος μεσον. και ἐλθοῦσα τῶ
παιὲν τῶ τοίχῳ προβίησε. και αὐτίνα τῶ
τῆν ἀσπερήγνυτο. ὅτι δὲ πρὸς τῶν ἠθην ἐγ
γίβας ἀναπνοήν ἔλεγεν ἐν ἑαυτῇ, ὅτι δυσυγχῶ
όντως ἐγὼ και ἀνθρία, ἐφ' ὡ ὕδατος γληχομένη
τῆ δαυατῶ ἐμνημόνεον.

Οὗτος ὁ λόγος δηλοῖ, ὡς πολλὸν κρῆλλον
ἢ μακροδυσία. τῆς ἀλογίης βαυδῆς και ταχυ
τῆτος.

Ἰασπερήγνυται. 1.
Ἰεγγύβας. 1. Neutrum
Janum.

κόραξ και ποιμνί.

Κόραξ αὐτὸν ἐδράβατο ἀγνα τῆς ποιμνίς ἀφραδα
λοντα και ἠδέληθε σῆθεν τούτον ἐκρυσήδαται.
ἰδὼν δὲ ἐν τῇ ποιμνί κρῖον ἐαεργάθη τούτον

ἀπαύσαι. τῶν δὲ ὀνύχων αὐτοῦ τὰ τὰ πρὶν ἐν-
ἐχέοντων ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν οὐκ ἔστιν καὶ τοῦτον
ἀλύξας ἀπέκτευναν.

Οὗτος ὁ λόγος δηλοῖ, ὡς ἀνίσχυρος ἀ-
νήρ τῷ δυνατῷ ἑαυτὸν ἀποποιῶναι ἀνθρώπου
νος, ὁ μόνον ἀδυνάτης εἶναι καὶ ἀδύνατος ἀπ-
ελεῖν, καὶ ἀλλὰ καὶ μακρῶς ἐξ ἀποδύνης
ἀποδύσθαι.

Λαγῶς καὶ ἀλώμενος.

Loco καὶ ἔνος, est spaci-
um vacuum in 7. Fork
pro καὶ ἔνος, legendum
ἀκκίνοσ.

Λαγῶς τις ἐδίψα καὶ ἐν φρεσὶ κατήλθε
τῷ ὕδατι αὐτῶν, ἀφ' οὗ καὶ ἔνος καὶ αὐτὸ
ἐκείνου. ὅτε δὲ ἐκείνου ἀνελάττω ἐπέλεν,
ἀπυχαρία συνέβη ἰδέσθαι τὴν ἀνοδίαν καὶ τὰ
μεγίστα ἡτόναι. ἀλώμενος δὲ ἐλάττω καὶ αὐτὸ
τοῦτον ἐπέλεν ἐφ' ἑαυτὸν, μεγαλῶς ὄντως
ἐβλάστη. ἀπολέρον γὰρ ἐβλάστη βεβηλωθῆναι,
ὡς ἔσαι τοὶ τῷ φρεσὶ ἀνελάττω καὶ αὐτὸ
ἐλεῖν ἐν αὐτῷ κατήλθε.

Οὗτος ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς ἀτοπῶς
ἄως ἀπὸ τῶν τῶν, καὶ τὴν ἀπολέρον βεβηλω-
θῆναι.

Ταῦρος, λέοντα καὶ βύαυρον.

τα.
Ταῦρος ἐν γῆνι κοινώμενον λέοντα, τοῦτον κερ-
τίδας ἀπέκτευναν. ἐκείνου δὲ ἡ ἐκείνου κηλῆς
πικρῶς αὐτὸν ἀπεκταίετο. ἰδὼν δὲ αὐτὴν βύαυρον
ὄλο φροσμένην, μακρόθεν ἐσὼς ἐφ' ἑαυτὸν
ὡς ἀποδοῖ ἄρα τυγχάνουσαν ἀνδρῶν τοὶ ἰσχυροῦ-
τες, ὡς τὰ λέοντα ὑπερῶς ἀπεκταίετο.

Οὗτος ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ κηλῆς
κηλῆς δὴ βῆται αὐτῷ.

Ποικυλὴ ἀποβάτων καὶ
λέων.

πο.
Ποικυλὴ τις ἀπολείβας ἐν τῶν ἀποβάτων ἐδείκνυ
τῷ δὲ ἐν δυνάμει αὐτοῦ, ὡς εἶπε τοῦτο ἐφ-
ἔνοσι, ἕτερον ἄλλο αὐτοῦ εἰς δυνάμει ἀποβάτων.
ἀπεκταίετο δὲ ὅτι τὸ αὐτῶν ἀποβάτων
ὡς ἀπολείβας βεβηλωθῆναι. καὶ τοῦτο ἰδὼν

ὅτι αὐτῶν. ~~καὶ ποικυλῶν.~~

ἐν ἑαυτῷ ἔλαγεν, ὡς εἰ μόνον τὸν τοῦ θυγίς δια-
σφάσαιμι κινδύον καὶ ἕτερον ἀρόβατον εἰς ἡ-
μέρας δώρον προβενέχσομαι.

Ὁ εἰς λόγου. # 2.

Οὗτος ὁ λόγος δηλοῖ, ὡς τὴν ἰδίαν ζωὴν
ἀνθρώποι πάντοσ κινδύους καὶ ἀλύτῃ ἀποκρί-
ψαν ἔχουσι.

Λέων καὶ δύο ταῦροι.

Λέων ἀρόβατων ταῦροις δουρῖν, ἐκμαρῶτο τούτους
καταδουνησάσαι. οἱ δὲ τὰ ἑαυτῶν κινδύατα ἐκίβησ
αὐτῷ ἀντιπαράτάξαντες οὐκ εἴεν τὸν λιόντα κιν-
δύον αὐτῶν παρελάτων. ὁρῶν τὸν νυν ἐκῆρος, ὡς
ἀδυναίως ἔχει πρὸς αὐτοὺς κατεδοξίματα τοῦ ε-
νός καὶ πρὸς αὐτὸν ἐφύθεν, ὡς εἶγε τὸν δὸν ἕταρον
προδύεισ ποι, ἀβλαβῆ δὲ διατηρήσω. καὶ τούτω
τῷ τρόπῳ ἀπλοτέρως τοὺς ταῦρους ἀνήρηκον.

Ὁ καταδουνησάσαι. τ.

Ὁ κινδύον αὐτῶν. τ.

Ὁ πῦδος δηλοῖ, ὡς οἱ καὶ κούκας καὶ ἀν-
θρώποι ἀλλήλοισ ὀμνοσούντες ἔ δουχρωσθῆν αὐ-
τῶν τοὺς ἐκκρούς ἀριγινεσθαι. τῷ δ' ὀμνοσίας
ἀριθροσούντες ὡχρῶς ἀρδην τοὺς ἐναντίοισ
ἀλιόκονται.

Ὁ οὐκ ομῖθιτ τ.

Ὁ καταθροσούντες τ.

18.

Ἀλώαηξ καὶ αἰδμηξ.

Ἀλώαηξ καὶ αἰδμηξ ἐαυτοαυτὸ ὀδοκῶσεν. παρερ-
χόκνοι δὲ διὰ θυγῶν μνησείων ἔβη ὁ αἰδμηξ
τῇ ἀλώαηξ, ὡς πάντες οἱ νεκροὶ οὗτοι ἀπελῆν-
δουσι τῶν ἐκῶν γεννητόρων ὑπαρχεσθῆν. ἡ δὲ ἀλώ-
αηξ λέγει τῷ αἰδμηξ, ὡχρῶς ἐψῶσθ. ἔδῶσ
γὰρ τῶν ἀνταῦθα ταφῆτων ἀπελέγησθαι δε δύ-
ναται.

Ὁ ὠκείως. τ.

Οὗτος ὁ πῦδος παρερῶ τὸν τοὺς ψυδοκῶ-
γῶσ ὀρθῶσ διελέχχοντα καὶ τοὺς ἀροδηλῶσ
τὸ ψῦδος ἀντι ἀληθείας ἀροθῆρονται.

Ὁ ἔλαθος καὶ θυρωταί.

19.

Ἐλαθος τῶσ διψῶσθ κατῆλθεν ἐαί τῶα ἀγγῆν
τῷ ὕδαρ αὐτῶν. ἰδῶσθ δὲ ἐν τῷ ὕδατι τὸ τοῦ
ἰδίς δῶματος ὀμοσῶμα. τῷ μὲν τῶν ποδῶν λεπτό-
τῆν ἀκαρτέσθαι. τῷ δὲ τῶν καρῶν μοσθῆ.

Ἐπίσαντας. 1. et 2.
Ἰὴ δὲ κατόρθον. 1.
Ἰαπεργίνατο. 1.

ἐαυτῶν αὐτοῦ. ἄγνω δὲ τῶν ἐπίσαντας ἡγευτῶν
καὶ τούτων ἐπίωνον. καὶ κατόρθον μὲν ἐὰν τῶν κα-
τάδοσ ἐλθῆκε, τῶν δὲ κούτων ἡαρεγίνατο, φά-
ραβα δὲ εἰς ἔλος ἀγοροδοκῆτος ἡοκλῆων, τῶν
αὐτῶν κούτων τοῖς κατόδοσ ἡοκλακῶντων ἡαο
τῶν δὲ κούτων κατὰ λαρεβῆτα καὶ σεράξας
ἐλθῆ. οἱ μὲν τῆς ταλακῶρα, οἱ δὲ ἐφ' οἷς ἀηρεβ-
κῶρα, ἡα' αὐτῶν μᾶλλον δὲ ἡοκλῆων, οἱ δὲ
ἐκαστῶν, ἡα' αὐτῶν δὴ καὶ ἀαοκλῆρα.

Τούτος ὁ νόμος. 1.

Ὁ μὲν δὲ οὗτος δὲ κούτων, ὡς οὐ καὶ τῶν
ἐν ἑαυτῶ τῆς ἐκαστῶν, ἡ μὲν τὰ ἐκαστῶ καὶ
ἐαυτῶ δὴ.

Κύων καὶ χαλκῆς.

15.

Ἰδὲ, ομιθῆ. 1.
Ἰοῖς αὐτοῦ. 1.

Ἡ τῶν κύων χαλκῶν τῶν ἐν οἰκίᾳ δὲ κούτων,
κακῶν μὲν ἐργασκῶντων οὗτος εἰς ἡαο
ἐλθῆ αὐτοῦ. εἰς ἐσῆαο δὲ κατὰ κούτων, ἐγι-
νατο ἐξυανος, καὶ τοῖς ἐαυτοῦ κούτοις χαρ-
κῶν ἀποκακῆλαζεν. οἱ δὲ ἀπὸς αὐτὸν ἐλε-
γον, ὡς τῶ μὲν ἡοκλῆ τῶν βρακῶτων ἡοκ-
κῶν οὐδὲ κῶς ἐξυανῆ, τῶ δὲ βρακῶτα-
κῶ κούτων τῶν κούκῶτων τακῶς δὲ κῶ-
κῶ.

Ἰδὲ κούτων 1.
Ἰβρακῶτα τῶ ἀβῆ. 1.
Ἰακῶκον. 1.

Ὁ μὲν δὲ οὗτος δὲ κούτων, ὡς καὶ ἀνδρακῶ ἀκῶ-
κῶ, ἐφ' οἷς δὴ κῶν ἀκῶκῶτα κακῶκῶτα,
τακῶς καὶ ἡακῶκῶτα, ἐν οἷς δὲ ἀακῶκῶτα
τακῶ, ἀακῶκῶτα κακῶ κούτων καὶ οἰκῶκῶ
τῶ καὶ ἐαυτοῦ.

Ἰακῶκῶ καὶ λῆων.

16.

Τούτος ἀβῆ. 1.

Ἰακῶκῶ δὲ κούτων ἐκαστῶ κούτων καὶ
τούτου δὲ κῶν δὲ κῶν αὐτὸν ἡοκῶτα. οἱ δὲ
λῆων ἐλθῆ ἀπὸς αὐτὸν, ὡς οὐ καὶ κακῶκῶτα,
ἀλλ' ἡ ἀποκακῶτα κούτων ἀκῶκῶτα.

Ὁ μὲν δὲ οὗτος δὲ κούτων, ὡς καὶ τῶν κούτων
κῶν δὲ κῶν ἀκῶκῶτα ἡα' αὐτῶν
ἐκαστῶ.

Ὀφίς τις ἔβρων κατὰ πολλῶν βυρεακτῶν. αὐτο-
νόμος δὲ αὖτὸ τοῦ ἀσπίδος ἰδωλῶν
ἰβελήδων. ὁ δὲ ἀσπίδος ἐνδὸς ἔβρων
αὐτὸν, ἢ ὠλεβάς γε τὸν ἀσπίδος δὲ βυρεακτῶ-
δαντα, ὅθεν ἀντὶ τῶν ἐτέρων κατετόλμησεν ὅς.

Ὁ πῦδος δηλοῖ, ὡς οἱ ἀπολαβόντες ὀφθαλμῶ-
τες, ἢ ἀπὸ ἐνδὸς βυρεακτῶν, οἱ ἐλαφοὶ δὲ ἐκεί-
νων κατὰ γοφοὶ γίνονται.

Κύνες καὶ ἀλώμενος.

Ἰ.δ.
Λέοντος δορὰν κύνες ἐπρότερον διεβράχθησαν ταύ-
την. τοῖσι δὲ ἀλώμενος ἰδωλῶν ἔβρων, ἢ οὗτος
ὁ λέων τοῖσι γοφοῖς βυρεακτῶν, εἰδότε ἀντὶ τοῦ ἀσπίδος
ὄνυχας ἰσχυροτέρους τῶν ἀσπίδων ὀδόντων.

Ὁ πῦδος δηλοῖ, ὡς οἱ ἀπολαβόντες τῶν ἀσπίδων
κατὰ γοφοῦντας, ὅταν τῆς δόξης ἐκείνων
ἰδωλῶν. τ. ἰδωλῶν. ε.
Ὁ ἰσχυροτέρους. ε.
Ὁ ἀπὸ ἀβαστ. 1. quod
probo.

Ὁ πῦδος δηλοῖ, ὡς οἱ ἀπολαβόντες τῶν ἀσπίδων
κατὰ γοφοῦντας, ὅταν τῆς δόξης ἐκείνων

Ἐλαφοὶ νοδῶν βα.

κ.
Ἐλαφος νόδω ἀριστερῶν ἐκείνων τοῦ αὐτοῦ πε-
δου κατὰ κίοντα. τὴν δὲ τῶν ἰσχυρῶν εἰς δὴν
αὐτῆς ἐλδοῦντα τὴν παρακίοντα τὴν ἐλάφω νο-
μῆν κατεβροβήθησαν. ἔπειτα ἐκείνη τῆς νόδω
ἀσπίδων τὴν ἐνδοῦντα δυνάως κατὰ γοφοῦντας
καὶ τῆς νομῆς τὸ ἴσχυρον ἀποβράχθησαν.

Ὁ πῦδος δηλοῖ, ὡς οἱ ἀριστεροὶ καὶ ἀνο-
ήτους κίοντες φιλῶν, ἀντὶ κίοντος ἢ ἀ-
τῶν ἰσχυρῶν κατὰ πολλὸν ἰσχύσανται.

Ὀφίς καὶ κύνων.

κα.
Ἄνθρωπος ἰσχυρῶν ἀριστερῶν κύνων ἰδωλῶν, δη-
νεκῶς αὐτῶν νόδω ἀριστερῶν ἀσπίδων. λέγει
οὖν ἀπὸ τοῦ ἀσπίδος ὁ κύνων, ἀνθρώπων, ἀπὸ
ἐξ ἐκείνων. ἢ γὰρ πολλῆς δυνάμεως κατὰ πολλὸν με-
τὰ κίοντα ἰσχύσανται.

Ὁ πῦδος δηλοῖ, ὡς οἱ ἀσπίδων ὀφθαλ-
μοὶ ἀριστεροὶ, δηλοῖ αὐτῶν τὴν ἀλήθειαν
ἀναγνώσκοντας.
Ὁ αὐτῶν, post ὅς, addit. τ.
Ὁ κύνων, pro κύνων. 1. et
ε.

Ἄνθρωπος ἰσχυρῶν ἀριστερῶν κύνων ἰδωλῶν, δη-
νεκῶς αὐτῶν νόδω ἀριστερῶν ἀσπίδων. λέγει
οὖν ἀπὸ τοῦ ἀσπίδος ὁ κύνων, ἀνθρώπων, ἀπὸ
ἐξ ἐκείνων. ἢ γὰρ πολλῆς δυνάμεως κατὰ πολλὸν με-
τὰ κίοντα ἰσχύσανται.

Ὁ πῦδος δηλοῖ, ὡς οἱ ἀσπίδων ὀφθαλ-
μοὶ ἀριστεροὶ, δηλοῖ αὐτῶν τὴν ἀλήθειαν
ἀναγνώσκοντας.

Λαγωὶ τινες πρὸς ἀετὸν πόλεμον θυχροῦν-
τες, τὰς ἀλώμενας εἰς θυρομαχίαν προεκα-
λύστο. αἱ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἦσαν, εἰσίσως ἀνεί-
χονεν θυρομαχίαν ἑμὴν, εἰ μὴ εἰσίσως τινες
ἐμὴν καὶ τινὲς διαμάχουσι.

- Ἰδίων. t.
- Ἰτα ομι κίτ. t.
- Ἰόχρηστέροις. t.
- Ἰκάν αυτοίς. t.

Ἰαῖς καὶ ἀνῆρ.

Ὁ πῦδος οὗτος ἐλέγχου τοὺς τοῖς ἰορ-
πολίταις προεβόουτας καὶ ἑαυτοῖς ἐξ αὐτῶν
μὴ δύρον ἐπαγοῦτας.

- Ἰούηλ δὲν. t.
- Ἰουκλίνου κτλ.
- Ἰούτορ abest. t.
- Ἰενῦτεν διαβώσαν. t.
- Ἰακτι τοῖς κηβας. t.
- Ἰαῖς abest. t.

Ἰαῖς τις εἰσελθὼν εἰς τινὰ ποταμὸν ἀσπί-
δα, καὶ μὴ εἰδὼς κήχευται, ἑκινδύνας τιν
ἀσπιδόφυλον, καὶ τινὰ παρερχόμενον ἄνθρω-
πὸν εἰς προήδμην τούτου ἐκάλει. ὁ δὲ ἄνθρω-
πος τούτου διαβώσαν ἐκινδύνας, ἔλεγεν αὐτῷ,
ἵνατί μὴ κήχευται εἰδὼς, τῆς τοβούτης κατὰ
τοῖς κηβας πληρηύρας; ὁ δὲ πῦδος αὐτῷ
ἔφη, εἰως νῦν προήδμην μοι, καὶ κατὰ ταῦτα
ὀνειδίδον.

- Ἰλόγος, pro πῦδος. t.
- Ἰκρί. z.

Ὁ πῦδος δηλοῖ, ὡς ὁ ἐν περιπέσει ἴ-
να προβουδίζων, ἀκρίτως αὐτοῦ καὶ ἀκρι-
τως κατὰ μίσηταται.

Ἰαῖς καὶ ἀλώμενοι.

- Ἰησέρα intellige.
- Ἰοῖς αὐτοῦ. t.

Ἰαῖς τις τῆ ἀλώμενη Ἰουκλίνου τοὺς αὐτοῦ
κατὰ ταῦτα καταβέβρωκε θυρονοσ. ἡ δὲ
πρὸς αὐτὸν μὴ δυναμένη, τῆς Ἰαῖας δίκης
ἐδέετο κατὰ αὐτοῦ. μᾶλλον θυροβέβρωκε Ἰου-
κλίνου εἰς προήδμην κατὰ κηβας. ὁ δὲ ἀε-
τὸς κατὰ τὰς κηβας ἐκινδύνας ἰόν ἐξήρ-
ταθε, καὶ τοῖς ἑαυτοῦ νεοβόοις διαδέδωκεν.
οἱ δὲ νεοβόοι ἐπίοντες ὑπὸ τῆς ἰδέως ἐ-
δὴς διαφθάρθησαν.

Ὁ πῦδος δηλοῖ, ὡς οἱ τῶν ἀνθρώπων ὀ-
νάσαι καὶ ἄδικοι, εἰ καὶ ἀρχὰ τῶν ἀδικημάτων
μὴδὲν ἀκόχουβιν, ἀλλὰγε ταῖς ἐκείνων ἀρχαῖς
δύσαν ἀγανάκτησιν ἐαυθῶνται.

Ἰθα χυμῶρος ἔχρησται πλεον ὁδοῦ κατὰ κῆλο
καὶ τῆ τοῦ ψύχου βλασφῶντι ἐκινδύνει διαφῆ
ρηται. ἀρηρ δὲ τῆ παρερχόμενος καὶ ταύτην ἰδὼν
κατὰ κῆλο, καὶ ἀρας τῆ γῆς, τῶ ἰδίῳ νόθῳ ἐν-
ακίδωτο. ἡ δὲ ἔχρησται διαδύσαντι δῦβα, ἐν δὲσ κα-
ρῖο δῆλῳατι τὸν ἀνδρα καίενταυεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς ὁ γύβη καπῶς, καὶ
ἀγαθὸν τῆ παρὰ τινος οὖν ἐπιβάδωντο, τῶ ἀρηρ-
γῆτι πᾶλλον κατὰ ἀασιδῶσιν.

ἰζω τῆσ καὶ αἰρῶτι.

κε.

Ἀρηρ τῆ ἰζω τῆσ κατὰ κῆλο τῶ αἰρῶτι, καὶ
ἐν δὲσ αὐτῶν κατὰ δῦβα ἡ δῆλῳατι. ὁ δὲ αἰρῶτι
τῆ ἰδίῳσ τῶσ ἀντεχόμενος, πρὸς τὸν ἰζω-
τῆ οὖν δῦβα, ὡς εἰ με τῶν δῶσῶν ἐλῶδε-
ρῶσ, πολλοὺσ αἰρῶτισ ἐκ κηδῆξάσῳσ
προβαγάσ οἱ. ὁ δὲ ἰζω τῆσ τῶ τῶσ λόγῳ
πᾶλλον πᾶντι, τῶσ αὐτῆσ ἀρηρῆσ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς ὁ ἔτερω παγίδα ἰ-
σῶν, αὐτῶσ ἐν αὐτῆσ ὡσ καπῶσ ἐκ κηδῶσται.

κε.

Ἀρηρ τῆ ὄρην ἐκῆκῆλο χυμῶσ ὡσ κατὰ κῆλο
αὐτῶ τῆσ οὖν. ὁ δὲ με τῶ κατὰ κηδῆσ ἐκῆκῆλο
ἐκ κηδῆσ κατὰ κῆλο, ἀλλ' ἀφῶσ τῶ αἰκῶ-
νοσ ὄρῳσ, τῆσ ὄρην κατὰ κῆλο. ἐδῶ κη
γῶσ ἐν τοῖσ ἐκῆκῆλοσ δῶ τῆσ δῆσ οὖν τῶ ἐν-
τῆσ. καὶ τῆσ οὖν ὡσ ἐκῆκῆλο, κατ' ἐαυτῶν
ἐκῆκῆλο, ὡσ ἐκῆκῆλο δῆσ οὖν ἐκῆκῆλοσ,
καὶ τῶ ἐν κηδῆσ κατὰ κῆλο ἐκῆκῆλοσ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οἱ πολλοὶ τῶν αἰκῶ-
νων ὄρῳσ καὶ τῶν ὀλιγῶν ἐκῆκῆλοσ.

κε.

Κῶσ ἀρῶσ βρῶμα ἐκ κηδῆσ, ἐκῆκῆλο
τῶσ ἐκῆκῆλο καὶ ἐκῆκῆλο ἐκῆκῆλοσ,
κατὰ κῆλο δὲ αὐτῶ, ὄρῳ ἐν τοῖσ ὄρῳσ τῆσ
τῶ βρῶματοσ οὖν, πολλῶ ὄρῳ, ἐκῆκῆλο,
ἐκῆκῆλοσ, καὶ τῶ οὖν τῶ βρῶμα

ἰζω τῆσ. 2.

ἰζω τῆσ. 1.

ἰζω τῆσ. 1.

ἰζω τῆσ. 1.

ἰζω τῆσ. 1.

Ἀρηρ καὶ ὄρην.

Κῶσ καὶ βρῶμα.

ἀποδείψας, ἐπὶ τὴν ὄραν ἕδραν αὐτοῦ ἐμὴν καὶ
 παύσεται. ἢ δὲ ἀφανοῦς γενομένης, σφαγῆς
 ὁ κῆρ τὸ ἀποδείψαι ἄρα, ἔδρην ἐξῆρε τὸ δυν-
 ολον. καὶ γὰρ ἐκείνο παρὰ τὸς κατὰ τὰ αὐτὸς νό-
 ρατος ἐνδὸς ἠραγῆ καὶ κατεβρωθή. ἔτα δὲ
 κῆρ ἐαυτὸν ἐτάλασε, τί ἄρα ἀφανοῦς λέ-
 γων, οὐκ ἔστι ἔχον, ἀφρονως κατὰ κῆρ, ἐξ ἑ-
 λπον ἀφανὲς ἠραγῆ, καὶ κῆρ ἀποδείψαι
 καὶ τὸς ἀποδείψαι ἐξῆρε δόν.

ὁ κῆρ δὲ τὸς ἐλέγχε τὸς ἀποδείψαι
 ἔχοντας, καὶ τὸν ἀριτῶν ὀρεγομένης.

κδ.

Ὁνος καὶ ἰακός ἀνὴρ ἔχον ἀνδρῶν ἑνὶ, καὶ
 ἑκαστος αὐτῶν ἰδίαν ὑπερεδίαν ἐαλήρησεν. ἀλλ'
 ὁ κῆρ ἰακός ἀνέδωκε πολλῆς παραπολαύων
 δαψιλῶς ἐτρέφεται, καὶ τὴν τε καὶ ἀλοπάτης
 ἀπὸ τῶν ἰακόνων ἐκάλει αἶψα, (καὶ ὀρη-
 γῆραι τοῖς ὕδατιν ἀπεδείψαι.) ὁ δὲ ὄνος διό-
 λη ἀριτοφωρῶν, τὸ τῶν γόνων βάρη κατὰ τὴν
 κῆρ. καὶ γὰρ ὁ τῆς ἰακός κῆρ ἐαίψας
 αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πόλεμον ἀπέει καὶ τῆς κα-
 λῆς δουροφωρῶν δαίσης, ὁ ἰακός ἐνδὸς ἐαλή-
 ρη καὶ ἀνὴρ ἐδῆ. ἰδὼν δὲ τὴν αὐτοῦ ἀπίστη
 αὐτὸς ὄνος, ἐαυτὸν κάλλον τῆς πολυπόρῆς
 ἐπακέρβεν ὑπερεδίας.

ὁ κῆρ δὲ τῶν, ὡς ὁ ἀριχρὸς βίος,
 ἀνεπίφρονος τυχάνων, πολλῶ τὸν ἀπέει
 ὡς κῆρ δὲ τῶν ἀποδείψαι ἀποδείψαι.

λ.

Ὁραγῆς ὄνον ἰδὼν βάρη γόνων ἐαγῶνα-
 von καὶ τὴν δαλίαν αὐτῶ ἐαοναδίαν ἐδε-
 γαν, ἐν τῆς ὄντως ἐγὰ, οὐκ ἔστι ἐλεν δαίρας
 καὶ δαγῶ ἀποδείψαι, αὐτοὺς ἐδῆ καὶ τὴν νο-
 κῆρ ἐν τοῖς ὄρεσι κῆρ καὶ. οὐ δὲ οὐκ ἄλλῃ
 τῆς καὶ δαλίαις καὶ ἀλγῆς καὶ νο-
 βάλῃ δῆρα κῆρ. οὐκ ἔστι γόνων ἀποδείψαι

Ὁνος καὶ ἰακός.

- Ὁνος οὐκ ἔστι. 1.
- Ὁνος οὐκ ἔστι. 1.
- Ὁνος οὐκ ἔστι. 1. παρα-
πολαύων. 2.
- Ὁνος οὐκ ἔστι. 1.
- Ὁνος οὐκ ἔστι. 1.

Ὁραγῆς καὶ ὄνος.

- Ὁνος et mox διαγῶν λαβῆ. 1.
- Ὁνος οὐκ ἔστι. 1.
- Ὁνος οὐκ ἔστι. 1.
- Ὁνος οὐκ ἔστι. 2. ἀποδείψαι. 1.

λέοντα τινά γανήναι, και τω πιν ορω μη απο-
αυλασαι, ως θυνοίτος αυτω τω ορηλα τω τω
δω οραγγω μαρονωμίνω ευχαροντε οφωδωσ
εαυλδων και αυτον διδωαι κατ'αβρωια.

Ταυτ'ε. 2.

Ταυτ'ε. 1.

Ο πνδος οηλοι, ως οι ανωσταυτοι και
διδυποταχλοι, τω αυτοβελια φαρωνοι και
βρονδεις τωσ μη δεινονοι, αυδωρον ταυ-
να γινοντα.

Ταυτοβελια. 2.

Ταυδωρων. 2.

Τυενδοντα. 1.

Συνη και ελαια.

λα.

Συνη τωσ ερα χυρινωσ τα εαν τωσ ααοβαλλε-
δα φυλλα, υαο τωσ ελαιασ αληθιασ εθης τω
γυανωδιν ωναιδιζατο λευθωσ, ως εγω και χυ-
ρινωσ και διβουσ τοις φυλλοις μου κεκαλ-
λω αιδουαι και αειφυλλοσ κειφυνα. ου δε μόνω
τω διβου αποσ καιρον εχουσ το καλλοσ. ετω
δε αυτωσ παυχωρινωσ κεβανωσ εφρω δε-
οδιν κατηνεχου και ταυτην κατηφλεξε. τωσ
δε θυνησ το παρ'αυαν ε καδηφατο.

Ουτωσ οι τω αλετω και τω τωχη εγ-
παυχωρινωσ εθαϊδιον το κτωρα εφισανται.

λβ.

Αρηε τωσ και κηαερωσ.

Αρηε τωσ κηαερον τινά διαβαρινωσ τωσ λα-
χανων αρδουαν ποιερινωσ, εφη αποσ αυτον,
αωσ τα πιν αγρια φυτα μητε φυτωσ ορινωσ,
μητε εργαθιρινωσ ωραια αφηναδι, τα δε
τωσ υσιων φυτοποριασ πολλαυσ εηραινωται;
ο δε κηαερωσ αυτησ ηδου, ως τα αγρια τωσ
φυτωσ μόνω τω δωτα προνοια εφορεται, τα
δε ηραετωρα υαο κηαερωσ ανδρωαινωσ ε-
αιμυλ αιτα.

~~Τοισ ορινωσ ιωδουοι.~~
~~ε φησ.~~

Ο λογοσ οηλοι, ως ηριυτων η τωσ μητε-
ρων αναροση αφηνωσ τωσ τωσ μητριωσ
εαιμυλιασ.

λγ.

Κωων και μακαλλωσ.

Κωων εν μακαλλιω εβεδωσ, παρδιασ βρω-
μα ενυδαν αφησ παδαν. ο δε γε μακαλλωσ
εαιμυλιασ ελαγαν αυτω, ε παρδιασ ηραεωσ

ἀλλὰ καρδίαν ἐνέδου μοι. ἢ γὰρ ἄνδρις ἐνταῦθα
εὐέλθης, ἐγὼ σοὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ὑποδείξω
ἐπίχρηρα.

Ὁ πῦδος δηλοῖ, ὡς ἐν τῷ παιδῶν τῆς ἐπι-
βάται τοῦ παιδῶν καὶ ἀροβατικῶς ἔχων.

Κύων καὶ κηαρὸς.

Ὁ τοῖς, pro ἀντὶ. 1.

Ὁ τῷ ὕδατι legitur ante
κατὰ β. 1.

λδ.
Κύων κηαρῶν τινὸς εἰς θρίαρ ἐρασίωσαν.
ὁ δὲ κηαρὸς κατελάττων αὐτὸν ἐκείνην ἀνεκ-
κῦσαι, δυνάως ὑπ' αὐτοῦ ἐδήχθη, δόξαν αὐτῷ,
πᾶλλον τὸν ἀνέγρα βύλῃται αὐτὸν εἰσι πλείον
καταβυθίσαι τῷ ὕδατι. ὁ δὲ κηαρὸς ὑπὸ
τοῦ πῦδος δηλοῖται, διπλῶς, ἔφη, τί πονεῖα, ὅ-
τι οὐ τοῦ θρίατος ἐκβαλῶν ἐδαυδακῶς,
καλακῶς πᾶλλον ὑπὸ τοῦ τῆς ἀρετῆς.

Ὁ πῦδος οὗτος τοὺς ἀχαρίστους καὶ ἀ-
γνώμονας ἐλέγχει.

Γαστήρ καὶ πόδες.

Ἰσχυρότεροι. 2.

Ἰσχυρὸς ἀν' ἀδυνατίως τῆς
ὄλως σηναὶ ἀχεται. sic. 1. κατὰ ἀν.

λε.
Ἄρθεός τινος ἢ γαστήρ τοῖς ἐαυτοῦ ποσὶ περι-
τόμος διεφέρετο. οἱ πάντοι πόδες ἐλεγον
τῆ γαστρί, ὡς ἡμεῖς σοῦ ἐδρῶν ἰσχυρότεροι,
κατὰ σὴ καὶ διαβασῶνται οὐ. ἢ δὲ γαστήρ τοῖς
ποσὶν ἀντίθετος, ὡς ἢ σὴ ἐγὼ τῆς βρώσεως
ἐδεχόμενον, ὑμεῖς ἀδυνατίως ὄλως σηναὶ ἀ-
χεται ἀν.

Ὁ πῦδος δηλοῖ, ὡς καὶ ἄπαν σφάλματα
πρὸς τὴν μάχην ἀδύνητον γίνονται, ἢ σὴ πρὸ-
τύρον ὑπὸ τοῦ σφαλμάτος γυμνάσειτο καὶ παρα-
δαξέονται.

Νουτερις, κέπρος καὶ
βίλος.

Ὁ δανιακῶς. 1.

Ὁ δανη. sic. 1.

λς.
Νουτερις, κέπρος καὶ βίλος πρὸς ἀλλήλους
ποινωρίαν ἔδαντο, τῆς εἰσι τινὰ σὴ δαν ἐπαροφῆσαν
ἀπεικῶν. καὶ ἡμῶν χρυσοῦ, τὸ δὲ χαλκῶν, ἢ
δὲ ὑψάσματα δανιακῶς ἐξελάβοντο, καὶ ἐν
αὐτοῖς ἀποδείκνυσι τῆς ἀλοοῦς ὡς δὲ ἔχοντο.
ἔφην δὲ τῆς καὶ κατὰ γίς διαπνεύσασθαι ὡς
κινῶντα σὴ γίσιον τὸ πύλαγος ἦρε, καὶ τὸ δανιακῶς.

καὶ τὰ ἄρ. 7
I diaba... 1.

διαβαρῶσαν, τὰ ἄρ αὐτῶ πάντα τῷ βυθῷ παραδί-
δωθῆν. ἐξ ἐκείνης δὲ ἡ μὲν νυκτερίς τοὺς δανα-
σῆς (πλοουμένην καὶ) βεδοῖ ὄρα καὶ ἐαυτὴν εὐασεῖ
λεῖδα πονη τῇ νυκτὶ ἐξέρχεται. τὸ δὲ κέρας
ἐστὶ τῆς δαλάδος τὰς πατριπὰς ἔχει τὸν χαλ-
κὸν ἀναζητοῦν. ἡ δὲ βάλτος τοὺς ἰσχυροὺς
τῶν παραπορευομένων θυμολογομένη τὰ
ὑψάσματα ἑρμῶ δόλῃ δαυδάλεβα.

I inclusa absunt. 1.

I δορυ... 1. quod
probo.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὡς τῶν ἀνθρώπων ἕνασον
κρήματα τῇ ἀβαστῶν τῶν ἐπιπυρρῶν ἀρά-
ξων ἀποδεικνύσθαι ἐξ αὐτῶν ἔχων, ὡς μὴ ἀ-
δῆς τοὺς ἐκ τῶν ὀφείσας ἡμεῖς περιετῆ
γίνασθαι.

Λέων βοῶν καὶ δη-
ρα.

27.

I διατρέ... 1.
μνος. 1.

I γούν. 1. quod displacet.
I αὐτόν. 1.

Λέων γηράδας ἔς καὶ ἀτομήσας καὶ ἐαυτὸν μὴ
δυνάμενος διατρέγειν, ἐπιπέτο μηχανικῶς δια-
τρέγειν. βοῶν δὲ ἀποδεικνύσθαι κατὰ τὴν ἑαυ-
τοῦ ἄρ τινε δαυδάλεβα. ἔτι τῶν ἄλλων δηλοῦν εἰς
ἐπίδεικτον αὐτοῦ παραπυρρῶν, ἕως ἕνασον
αὐτῶν ἀράξων κατὰ τὴν γῆρα δὲ ἡ ἀλώπηξ
τῇ αὐτοῦ ἀκρογίαν οὐκ ἔχει ἀπὸς αὐτὸν ἀν-
ελθῶν, ἀλλὰ μακρόθεν ἐσθῶρα ἐπιπέτο τὸν δέ-
οντα, ὡς δὲ τὸν τὰ κατ' αὐτὸν ἔχει. ὁ δὲ ἀπὸς
αὐτῆν ἔλαγε, ἕως χάσιν οὐκ εἰς ἐχρη ἀπὸς με;
ἡ δὲ ἀλώπηξ ἀντάγει δὲ, ὡς πολλῶν ἔχνη ἐν-
ταῦθα ἐώρανα εἰσελθόντων μὴ ἐξελετόν-
των δέ.

I ἔχει εν. 1.

Ο μῦθος οὗτος δηλοῖ, ὡς καὶ τοὺς ἀνθρώ-
πους ἀποδείξει δὲ τὰ τῶν ἀπαντίων ἐπιπυρρῶ-
να καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποδεικνύσθαι, ἀβαστῶν
δὲ καὶ ἀπὸ τῶν δόλῃ καὶ εὐασεῖσιν ἰσχυροῦς
ἀποδείξων ἐταίγης λυκαίνας.

Κύων καὶ λύκαινα.

28.

Κύων ἀποδείξων λύκαιναν ἐφενάττετο τῇ τὰ τῶν πο-
σῶν ταχυτῆτι καὶ τῇ ἰδίᾳ ἰσχυρί, καὶ εἰδῆσαι γάργαν
τὸν λῶνον δὲ δυνάει δὲ τὴν ἀδύναει. σπαρτῆς οὐκ
λῶνος ἐφῆθα ἀπὸς τὸν κῶνα, ἡ δὲ δέδοικα, ἀλλὰ

τὴν τοῦ δοῦ δευτέρου κατάφορον.
 Ο μῦθος ἔτος δὴλοι, ὅτι ἔ δὲ τὴν ἐγ-
 ναυχάται τὴ τῶν ἐτέρων γενναίότητι.
 λθ.

Νεανίβνος καὶ θροναίος.

Ἰ ἐρημνοῖς. 1.

Νεανίβνος τὸ ἐν τοῖς ἐξωτάτοις καὶ ἐρημι-
 τάτοις τοῖσιν ἀκρίδαις ἠμάρτυρο κατάχαι, καὶ ἰδὼν μέδον αὐτῶν θροναίον, ἐδόκει κἀκεί-
 νον ἀκρίδα ὄντως τυγχάνειν, καὶ τὴν χεῖρα
 ἐκτείνων, ἐξῆρα αὐτὸν τῆς γῆς ἐκείλθεν. ὁ
 δὲ θροναίος τὸ αὐτοῦ κέντρον ἀπὸς τὸ νότον
 τὸν νέον ἰδύνας, ἐβη ἀπὸς αὐτὸν, ὡς ἐ ἔδως
 τὸ ἰσχυρὰς πρὸς κατὰ ψαῖται, παρασημασθεῖς ἂν
 οὐ ἀσολύβαι καὶ ἀσ κατ' ἔχας ἀκρίδαις.

Ἰ κατὰ ψαῖται. 1.

Ἰ καὶ omittit. 1.

Ἰ post ἀσολύβαι, addit 1. καὶ
 τοῖς ἀσολύβαι.

Ο μῦθος δὴλοι, ὡς ἔ κρη καὶ τοῖς θρο-
 οῖς ἀσολύβαι καὶ ἐκείνους ἐν τυγχάνειν, ἀλλ' ἐκείνους
 ἀπὸς τὴν ἰδίαν γνώσιν δούτως προδο-
 κείν.

Ταῦρος, λέων καὶ ἀ-
 γρὸς ἀγρῶν.

Ἰ ἐσηνοῖα ἐξωθεν τῆς βαγ-
 λαίης. 1.

Ταῦρος λέοντα τὴν ἀσολύβαιων ἐν τῇ βαγ-
 λαίᾳ τὴν κατάφορον ἔδωκε. ἐν αὐτῷ δὲ ἐτω-
 χαν ἀγρῶν ἀγρῶν τυγχάνειν, αἱ δὲ καὶ τὸν
 ταῦρον αὐτὸς ἐκείνους. ὁ δὲ ταῦρος πρὸς
 αὐτὰς ἔλεγεν, ὡς οὐκ ἔπιδε δέδοικα, ἀλλὰ
 τὸν τῆς βαγλαίης ἐξωθεν ἐσηνοῖα.

Ἰ καὶ οὐκ ἀσολύβαι. 1. Forte ὡς
 τοῖς ἀσολύβαιων ἀσολύβαιων.

Ἰ ἐκείνους ἀσολύβαι. 1. Forte ἐκ-
 ἐκείνους ἀσολύβαι, quod placet.

Ἰ ἐν τῇ ἀσολύβαι. 1.

Ἰ λέωνον γεννῆσαι (ἢ γεν-
 νῆσαι δεβ εbat esse) τὸ
 ἔσπεδον. 1.

Ἰ ὡς οἱ τῶν ἀσολύβαιων τῶν
 ἀσολύβαιων ἀσολύβαιων. 1.

Ο μῦθος δὴλοι, ὡς τοῖς ἐν ἀσολύβαιων
 ἀσολύβαιων ἀσολύβαιων αἱ αὐτὰς οἱ ἀσολύβαιων.
 τῆς μὲν τῆς ἀσολύβαιων ἀσολύβαιων.

Ἄγγελος καὶ ἀσολύβαι λέοντος.

Ἄγγελος ἑσπερῶς ἀσολύβαι τὴν ἰδὼν λέον-
 τον ἐν ἀσολύβαι, ἐβη ἀπὸς αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀσολύβαι
 καὶ ἔσπεδον τὸ ἔσπεδον, ἐδέσπεδον γὰρ λέωνος
 γεννῆσαι τὸ ἔσπεδον.

Ο μῦθος δὴλοι, ὡς ἐδὲ τῶν ἀσολύβαιων ἀσολύβαιων
 ἀσολύβαιων τῆς ἀσολύβαιων ἰδὼν τὸν ἀσολύβαι ἀσολύβαιων
 τῶν.

Τυρή τις κήρα ὄρνιν ἐκέντητο ἐν αὐτῇ ὡν καθε-
νάσην ἀπολίπτονταν, ἤν και δαψιλῶς διέτρεθεν
ἡ γυρή, δοκούσα, ὡς τοῖς αλευροῖ διτίοις δύο ἔσκι
γεννάδα ὡά. ἡ δὲ ὄρνις εὐὰ τῆς αλυόνονης
ἐπιβροδῆς γανομένη, εὐὰ τὸ ἐν ὡν γεννᾶν, ὡς
τὸ ἀρόταρον, ἠδύνατο.

Ο λόγος δηλοῖ, ὡς ἡ τῶν ελευόνων ὄρνι-
θωνοι και τῶν ἐν χερσὶν ὀλίγων σερίθρονται.

Μύρμηξ και τίτλιξ.

Μύρμηξ τις ἄρα χυκῶνος, ἐν δέρας δυνήγαγε
ἴτον, και ἐπὶ τὸν ἠέρον. ὁ δὲ τίτλιξ ἀποδέλσαν
αὐτῷ ἠταῖτο πύλα δόδηναι αὐτῷ ἐν τῶν αὐτῶν διτίων.
ἡ δὲ μύρμηξ ἔβη ἀπὸς αὐτὸν, και τί ἄρα διατίλει
ἔβ' ἔδω τῷ τίτλιξ δέρας καιρῶ, εὐα μὴ δυνέλαξας
θαντῷ διατροφῆν; ὁ δὲ τίτλιξ ἀπὸς αὐτὸν ἀνέ-
βηεν, ὡς αὐτὸ πύλα δύν δασαχοδέρας τῆς
δυνήγαγῆς ἐκωλόνην. τῆ γοῦν τῶν αὐτῶν τίτλιξος
ἀποκρίσει ὁ μύρμηξ ἐπιγαλάδας, τὸν ἑαυτοῦ ἴ-
τον τοῖς ἐν δότιοις τῆς γῆς πυχοῖς ἐνααίηρηψε
και ἀπὸς αὐτὸν ἀκαθάρτηξ αὐτο, ὡς ἐὰν τότε
πύλαως ἐναδέσει, εὐν λοισὸν ὀρχήδαζαι
δὲ δύνον. c

Ἰαράλλων recte inter-
ponit. t.

Ἰαίς omittit. i.

Ἰαγνὸ sic i. Foste vv.
vi.

Ο μύθος οὗτος παρὶ τῶν ὀρνιθῶν
ἔ και ἀνελῶν και τοῖς ἐν πύλαοπραγίας
λάγοντας και ἐν τῶν δυν ἠσερεμένης.

Ἄϊξ και λίνος.

Ἄϊξος τις εὐα αἰέρας ὑψηλῆς νεπομένης, λίνος
εὐα εὐα κᾶτω δυν, ἐαυρᾶτο αὐτῷ πύλαοχίῳ και βε-
βρονένας. μὴ δυνάεινος δὲ ὄλων ἐαααβήνας
τῆ αἰέρα, εὐὼς κᾶτω δυν, ἀπὸς τῆν ἀγα ἔβηεν,
ὡ πύλαοπρα, ἐναδὶ πύλαοπρα τοῖς κεδροῖς
τοῦαυς και τοῖς λυκῶνας, εὐα τῆς αἰέρας τᾶν τῆς
τῆν νομῆν πύλαοχίῳ; ἡ αὐτῶς, ἐνα ἐν τῶν δυν ἠν-
δυνάεινος διαφθάρηνας; ἡ δὲ ἀπὸς τὸν λίνον ἀκα-
θάρτηξ, οὐδα, ὡς πύλαοπρα εὐα εὐα εὐα ἀργὸς

Ἰαα abest. t.

διατέλεσας, καὶ ἰσχυρῶς κατενεγκὴν με τῆς πέ-
τρας καὶ θεαντῶ δέξαι κατὰ βρωμα.

Ὁ μῦθος οὗτος δηλοῖ, ὡς πολλοὶ τῶν ἀν-
θρώπων βυλὴν ἑτέροις κατέχευε, τὴν ἐκείνοισ
αὐτὸν ὀδωρῖαν, ἑαυτοῖς δὲ ἐπιπερθεῖν καὶ ὠφέλι-

Ἀνῆς, ἰαπὸς καὶ πῶλος. ρον.

Ἡ ἰαπὸς αἰὼλον ἔτεκεν. 1.

Ἡ λυγριάδας. 2.

Ἀνῆ τις ἐσαρχίλο δηλὴ τινὶ ἰαπῶ ἐγκύω
ὑπερχέου, καὶ ὀδοπορεῖτος αὐτῆς αἰὼλον ἢ
ἰαπὸς ἀπέτεκεν. ὁ δὲ αἰὼλος κατόβαν αὐτῆς
αὐτῶς πορευόμενος καὶ ταχέως ἠλγυριάδας
πρὸς τὸν τῆς ἰδίας μυστῆος ἐπιβάτην ἔδραυν,
ἰδοὺ, ὅρατ' με βραχυτάτον καὶ ἀγὸς πορῆαν
ἀδύνατον. γινώσκου τοῖνον, ὡς εἰ ἐν ταῦτα
ἐγκάτα λῦταις με, ἀνδρῶν διαφθέρουσαι. εἰ
δὲ ἐν ταῦτα ἀρχῆς με καὶ ἀπαρῆγης ἐν τῶ
καὶ ἀνατραχῆναι παραβηνάδης, οὕτως ἀν-
θρώποις εἰ ὑσέρω ἐπεχρῆσται μοι ποιήσω δε.

3. Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς ἐκείνος χρη εὐαργε-
τῶν, ὑπὲρ ὧν καὶ ἡ ἀντάμειψις τῆς ὑποσίτας
ἐλαττωται. π 5.

Ἀλκὸς καὶ αἰὼλος.

Ἰαλιδῶν ἐκρυμνῆσθαι ἢ
βυλὴν, ὁμῖφο αὐτῶν. 1.

Ἀνῆ τις ἀλκὸς παρὰ τὴν δαλαβῶν ἀρχαν
ἐχθρῶν ἐποίησε. τῆ δὲ τῆς αὐτῶν κατιδῶν ἢ
βυλὴν αὐτῶν ἐκρυμνῆσθαι. τοῦ δὲ ἀνθρώπου ἐν
βαγλαῖω τινὶ ἑαυτὸν εἰσελθόντος διακαταῦσαι
καὶ τὸ δύνων παρὰ τὸν ἀγριαλὸν λιπὸντος,
ἐλθῶν ὁ αἰὼλος καὶ τὸς δυνῶς λαβόμενος
ἀγρᾶσαι δῆσαν δὲ αὐτοῦ ἐπεχρῆρι. ἀγνώσως
δὲ τῆ τῆνῃ καὶ ἀδυνάτως χρώματος καὶ τῶ
δυνῶ περιόχευται εἰαι τῆς δαλαβῆς, αὐτῶς
αὐτῶν καὶ ἀπεανίγη. ὁ δὲ ἀλκὸς πατάδα
βῶν αὐτῶν ἢσθ ἀποανιγνῆτα, ἔσθ, ὡ ἀδλῆ, ἔλε-
θεῖρε ἢ ἀφροδύνη δε καὶ ἡ παταία εἰννοια.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οἱ τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ
μυμῶσαι ἀμφοτέρω, ἑαυτοῖς ἐν τῶ δυν ἐαδῆς-
δι κινδύνον.

αβ.

Κώνωψ τις ἐλθὼν εἶπεν κίρατος ἔσθ' ταύρος τινός, κί-
ρατος δὲ δὴν αὐτῷ ἔχθρος ἐπισησάμενος. τοῦ δὲ
ταύρου αὐτὸν ἔσθ' αὐτὸν λογιζομένου, βεβόησεν ὁ
κώνωψ εἰς αὐτὸν ἀσπυγῆσαι καὶ φάσαν αὐτὸν, ἔφη,
ὅς ἴσως ἐσθ' ἄλλος σοὶ τέφρα, ἀετὸς ἢ ὄρνις
καὶ οὐδ' ὁ δὲ ταύρος φησὶ πρὸς τὸν κώνωπα, ἔσθ'
ἀλλ' ὄρνις ὅς ἴσ' ὄρνις, ἔσθ' ἄσπυγῆσαι τα βε γνώ-
σθαι.

Ἰσὲ οmissit. t.

Ἰσὲτος abest. 1.

Ὁ κώνωψ ἔσθ' ἐχθρὸς, ὡς καὶ ἀνθρώποι τινες,
ὅτε δὴν ἀγαθὰ καὶ ἀφρονεῖς ἀποδύλων τυγχάνου-
σιν, δοκῶσι καὶ ἑαυτοὺς τῶν ἐν τῇ τῆ καὶ δύ-
σει διαπραττῶν ἐσθ' ἄσπυγῆσαι.

Ἄνηρ καὶ κώνωψ.

αγ.

Ἄνηρ τις τῶν ἐν λαβῶν τυγχάνων, τάχα καὶ τοῖς
ἀρχαίοις δεινός, εἶπεν ἄνθρωπον ἰκανὸν αὐτῶν
τοῖς ἰδίοις παισὶ θυμῶν, οὐκ ἔσθ' ἄσπυγῆσαι
ἐνδύων, ἐστ' ἄσπυγῆσαι τὸ δὴν, καὶ ἑαυτὸν ἀρετῶν
ἐσθ' ἄσπυγῆσαι. (λαβῶν δὲ δὴν εἶπεν τινὰ τῶν
ἐργασίων τῶν αὐτῶν) ἔφη, δεινὸν καὶ πολλὸν ἀρετῶν
ἄνθρωπος, ἴσως καὶ τῶν. πορευόμενος δὲ λα-
κὸν τινὰ βεβόησεν ἑσθ' ἄσπυγῆσαι, ἐν ἧ
χρυσίον οὐκ ὀλίγον ἀρετῶν τῶν γυμνασίων
ἀρετῶν, ὅς κώνωψ τὸ ὄνομα. τοῦ δὲ ὁ
δὴν ἐνδύων ἐσθ' ἄσπυγῆσαι τὸ χρυσίον, ἔσθ' ἄσπυγῆσαι
καὶ χαρὰ ἀνὰ δὴν γινώσκαι, καὶ βία καὶ πᾶν
τῆς κίρας τὸ ζῆλος, ἀρετῶν εἶ τὸ χρυσίον ἐσθ'
δὴν, καὶ ἀρετῶν εἶ τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς παῖ-
δας αὐτὸν ἐσθ' ἄσπυγῆσαι. εἶτα ὁ κώνωψ εἶπεν τὸν
λακὸν ἐλθῶν, καὶ τὸ πᾶν χρυσίον τῆ ἐσθ' ἄσπυγῆσαι,
εἶτα αὐτὸν δὲ καὶ πᾶν ἐσθ' ἄσπυγῆσαι τὸ ζῆλος ἐσθ' ἄσπυγῆσαι,
εἶτα τὸν δὲ καὶ πᾶν ἐσθ' ἄσπυγῆσαι ἑαυτὸν ἐσθ' ἄσπυγῆσαι.

Ἰσθ' ἐσθ' 1.

Ἰσθ' ἐσθ' eorum, quae
hic inclusa sunt in
cod. 1. tantum sylla-
ba as legitur.

Ἰσθ' ἐσθ' ἐσθ' 2.
Ἰσθ' ἐσθ' pro ἐσθ' 1.
Ἰσθ' ἐσθ' γυμνασίων ἀρετῶν.
Ἰσθ' ἐσθ' ἐσθ' 1.

Ἰσθ' ἐσθ' 1.

Ὁ κώνωψ ἔσθ' ἐχθρὸς, ὡς καὶ ἀνθρώποι τινες,
ὅτε δὴν ἀγαθὰ καὶ ἀφρονεῖς ἀποδύλων τυγχάνου-
σιν, δοκῶσι καὶ ἑαυτοὺς τῶν ἐν τῇ τῆ καὶ δύ-
σει διαπραττῶν ἐσθ' ἄσπυγῆσαι.

Ἰσθ' ἐσθ' ἐσθ' ἐσθ' 1.
Ἰσθ' ἐσθ' ἐσθ' ἐσθ' 1.

Θηρωτικὴ καὶ ἰατρικὴ.

αδ.

Ἰσομακός 5. 2

Ἰατρικὴ 5. 1.

Ἰατρικὴ, omittit. 1.

Ἀνήρ τις θηρωτικῆς λαγῶν κατάδχων καὶ τούτων ἐπιφροσίνος τῆς ὀδοσφίας εἶχετο, καὶ τὴν ἀποβυσανθίδος ἐφ' ἰατρικῆν ἀνδρὶ ἐζητήτο παρ' αὐτοῦ τὸν λαγῶν, ἀποβύχημα δακρυόληθως λαβῶν τοῖνον ὁ ἰατρικὸς τὸν λαγῶν ἀπὸ τῆς θηρωτικῆς ἀνδρὸς ἰσομακός εἶχετο. ὁ δὲ θηρωτικῆς κατόαν αὐτοῦ τῶν γάβων αὐτοῦ ὄψαν εἶδεν. τὸν δὲ ἰατρικὸς ἐν ποσσὶ τῆς διασηματὸς παρὰν ἐκείνης ἀειχοντος, ὁ θηρωτικῆς καὶ ἄνωρ γωνῆ ἀπὸ αὐτοῦ καὶ φησὶν, ἀνδρὶ λοιπὸν. ἐγὼ γὰρ ἤδη τὸν λαγῶν εἶδον ὀψαν.

Ὁ πῦλος οὐλοῖ, ὡς αἰλλοὶ ἀνεπίως τὰ ἴδια ἀφαιρέμενοι, ἀποποιεῖται ὄψαν ἐνορτὶ ταῦτα ὁ δὲ πῦλος.

Κύων καὶ λαγός.

γ.

Ἰατρικὴ ὁδοσφίας, omittit. 2.

Ἰατρικὸς αὐτοῦ omittit. 2. Ἰσομακός, ἐφ' ἡμῶν. 1.

Κύων λαγῶν κατάδχων καὶ τούτων κατάδχων, ποτὶ μὲν αὐτὸν εἶδονεν, ποτὶ δὲ τὸν αὐτοῦ ἀποβύχον αὐτὸν γάβων ἀνέδχον. ὁ δὲ λαγῶν εἶδονεν τὸν κύων κατὰ φιλίαν, κατὰ δὲ αὐτοῦ, καὶ ὁδοσφίας εἶχετο ἀπὸ αὐτοῦ, ἢ ὡς ἀποβύχης ἀπὸ αὐτοῦ ποτὶ, ἢ ὡς ἐχθρὸς καὶ πολεμὸς κατὰ δακρυ.

Ὁ πῦλος οὐλοῖ, ὡς καὶ ἀνδρωσὶ τῶν ἐξωδων μὲν φιλίαν εὐσφίρονται, ἐξωδων δὲ ἔκτασις καὶ ἀσφίσις κατὰ δακρυ.

γ.

Ἰατρικὸς οὐλοῖ. 2.

Γαλαὶ καὶ κύων.

Γαλαὶ καὶ κύων ποτὶ μὲν δύνη ποτὶ αὐτοῦ. ἡττοῦ μὲν δὲ κατὰ κρῆτος μὲν, καὶ γὰρ τῶν ἐξ ἄτομίας πάντως καὶ δακρυῆς ἡττοῦ, δακρυῆς ἐαυτοῖς καὶ τῆς μὲν ἀρχῆς ἀρχῆς κεχειροτονησάντων. οἱ δὲ δακρυῆς ἐμφανέστεροι δακρυῆς καὶ δακρυῆς οὐλοῖ τῶν ἄλλων μὲν κατὰ ἰσφίσις, κατὰ τῆς ἐαυτοῦ ποτὶ μὲν ἀπὸ αὐτοῦ. εἶτα ἀπὸ αὐτοῦ γαλαὶ τοῖς κύων ἀποβύχεται εἰς γογγὴν πάντας τρέφουσι, καὶ οἱ μὲν ἄλλοι

Ἰατρικὸς οὐλοῖ. 2.

ὡς θυγάτηρ γυνόμενοι ἀπὸς τὰς ἑαυτῶν καταδύσεις
ἴδους ῥαδίως εὐήθεσαν. οἱ δὲ τούτων ἀποεξέρχοντες
μέχρι τῶν ὀσῶν καὶ οὕτω ἐν τῷ γαίην ἔφθάρ-
τας ἔχοντες ἐν αὐταῖς ἰσοδυναμοῦσιν τῶν νεβῶν
ἐνωθύνοντο, καὶ τούτους αἱ γαλαὶ καταλαβέσθαι
ὀλέθρου παραδιδώσαντες.

Ἰωδ. 1. Forte scri-
ptum erat ni ex em-
plari ἰωδ.
Ἰωδ. 1.

Ὁ πῦδος δηλοῖ, ὡς οἱ τοῖς θαλάσσις ἑαυτῶν
ἐπιπλέουσι, καὶ μὴ τὴν θύσαν ἐπιπλέουσαν ἐπι-
καταδύμενοι, ὅτι αὐτῶς δὴ καὶ τὸν πῦδον
αὐθαυτῶσαι.

Λύκος καὶ λέων.

Λύκος ἀράκος χοῖρον καὶ ἀσάγαν αὐτὸν λέον-
τι ἐπιπλέουσαν. ὁ δὲ λέων αὐτὸς ἀπὸ τοῦ λύκου
τὸν χοῖρον ἀφῆρσάν. ἀφῆρσάν δὲ αὐτὸν ὁ λύ-
κος, ἐν ἑαυτῷ ἔλαγαν, πάντως καὶ αὐτὸς ἐδάμα-
ρον, ὡς ἀνὴρ δάμνηνε παρ' ἐμοὶ τὸ ἐξ ἀραγῆς ποῖ
προβγνόμενον.

Ἰ καὶ, post ἄν, addit. 1.

Ὁ πῦδος δηλοῖ, ὡς καὶ τὰ ἄλλότρια ἀράγματα,
ἐπιπλέουσαν ὑπὸ καὶ βλαβῶς ἐπιπλέουσαν, τοῖς
ταῦτα ἀράγμασι βλάβου καὶ εἰς τέλος κατακτείνεσθαι.

Πύθων βεβλή.

Πότε τῶν ἀγῶν εἰς ποικίλην βεβλήν ἐαί τὸ αὐτὸ βυ-
βλήτων ἕνασθαι αὐτῶν εἶναι τῶν ἄλλων ἐφαρμό-
ζοντο βεβλήν ἀπὸς ἀλλήλους ἐβλάθοντο.
ὁ δὲ τῶν ἐφῆ τοῖς λοιποῖς, ὡς ἐμοίγε ἀποβήκει
ἢ βεβλή, ἅτε πάλιν καὶ ὡραῖότητι δεικνύου-
μένη. τῶν δὲ ἑτέρων βεβλήτων ἐπαρσάντων τῶ
ταῦν, ἀφῆρσάν εἰς πῦδον ὁ πῦδός ἀντιπλέουσαν,
εἰάν δὲ τὴν βεβλήν ἀφῆρσάν, ἀφῆρσάν τῶ
καὶ ἡμῖν ἐπιπλέουσαν βεβλήν ἡμῶν τῶ
εἰμῶν ἐφαρμόζοντο ἀποβήκει;

Ἰεαυτῶν. 1.
Ἰεφαρμόζον. 1.

Ἰ ἀγῶν, loco ὀρεων. 1.

Ὁ πῦδος δηλοῖ, ὡς τὸ βεβλήν ἐ τοῖς τῶ
ἐφαρμόζοντο ἀφῆρσάν, ἀλλὰ τοῖς
ἐφαρμόζοντο καὶ ἐν γυναιότητι διαφείεσθαι.

Νεαρίδης τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὄνομα,
 ἐντυχεῖται γυναικὶ τῆν γράει, ἣτος καὶ αὐτῆ
 τῆν αὐτῆν ὄνομα τῷ νεαρίδῳ συνεσθέρητο. ὁ-
 παρ δὲ αὐτῆν ἐκείνος τῷ τε καὶ ὄνομα, καὶ τῷ
 τῆς ὄνομαστος παρατῶ δυνάως ἡμετέρῳ δὲ
 κατῶν τῆς ἀδυνατίας καὶ συνῆτι ἐξισθέρ-
 ῶσαν ὄνομα ἀσθενῶσαν ἀπὸς τῆν τῆς γῆς
 εἰαὶ τῶν ῥάτων αὐτῆς διαβασαζῶν. τῆν δὲ εἰα-
 γασθῆναι ἀσθενῶσαν τῆν αἰσθέρῳ ἐκείνου-
 ας δυνάως ἐταράχθητο, ὡς ὦν καὶ ἀπὸς ὄνομα
 ἀπολαβίας καὶ ὄνομα ἐρωτα ὁ αὐτῆς ἦτο
 ἰδιόμοστος. ὡς δὲ τῆ γῆ κατῶν τῆν γῆ-
 ἰδα τῆν ἀπολαβίας συνεσθέρητο. ἣ δὲ ἀπὸς
 αὐτῶν ἀσθενῶσαν ἐδρα. τῆ εἰα, ὁ εἰα ἐπὶ ἐρ-
 γάτῃ; ὁ δὲ αὐτῆ εἰα, ὡς βαρεῖα ἀσθενῶσαν,
 καὶ τῶν γῆν ἀσθενῶσαν δυνάως δυν-
 ῶτος διαβασαζῶν. τῶν εἰα καὶ αὐτῆς τῆτος
 αὐτῆ ἰδιόμοστος ἀσθενῶσαν τῆς γῆς τῆν ἐξ-
 ἀπὸς αὐτῆ, εἰα τῆ εἰα τῆ ῥάτων εἰα τῆ.
 εἰα τῆ ὦν ἣ γῆς. εἰ εἰα ὄνομα καὶ
 εἰα τῆς ἀσθενῶσαν, ἀσθενῶσαν καὶ κατῶν,
 ἀσθενῶσαν εἰα τῆ ἀσθενῶσαν.

Ὁ αὐτῆς. εἰα τῆ, ὡς τῶν ἀσθενῶσαν
 τῆς, τῆ ἰδιόμοστος ἀσθενῶσαν ἐκείνου, ἀσ-
 θεῶν τῆ, ὡς εἰα ἀσθενῶσαν τῆ γῆτος δια-
 ἀσθενῶσαν, δυνάως εἰα τῆ καὶ ἐκείνου, ἀσ-
 θεῶν τῆ τῶν ἀσθενῶσαν κατῶν τῆ.

Ὁ αὐτῆν οὐκ ἐστὶν 1.
 Ὁ αὐτῆν 1.

Ὁ αὐτῆν, loco αὐτῆν. 1.

Ὁ αὐτῆν 1.
 Ὁ αὐτῆν ἀσθενῶσαν 1.
 Ὁ αὐτῆν ἀσθενῶσαν 1.
 Ὁ αὐτῆν ἀσθενῶσαν 1. Forte cr.
 go ἀπὸς ἐκείνου.
 Ὁ αὐτῆν ἀσθενῶσαν, addit 1.
 εἰα κατῶν τῆ γῆτος
 ἀσθενῶσαν.

Ὁ αὐτῆν hic in desponit. 1.

Ἄλλος, βορρᾶς καὶ ἀν-
 δρω αὐτῆ.

ve.
 Ὁ ἄλλος καὶ ὁ βορρᾶς ἀνεμος αὐτῆ ἀπὸς ἀλ-
 λῆτος ἡμετέρῳ, αὐτῆς εἰα ἀσθενῶσαν τῶν ἀσθεν-
 ῶσαν ἀσθενῶσαν δυνάως. ἡμετέρῳ ὦν ἀπὸς
 ὁ βορρᾶς ὄνομα ἀσθενῶσαν κατῶ τῶν ἀσθενῶσαν.
 ὁ δὲ ἀσθενῶσαν, κατῶ τῶν εἰα τῆς ἰδιόμο-
 στος εἰα τῆ ἀσθενῶσαν καὶ κατῶ τῶν ἀσθενῶσαν.

ὁ ἄλλοτ' ἔχει. 1.

τῶν περιέχων, οὕτως ἢ ὁ ἄλλοτ' ἔχει τὸ ἀνεῖν
αποβόλῃ αὐτῶν ὁ ἄλλοτ' ἀναρραῖωσιν.
ὅθεν καὶ κατ' ἑαυτὸν ὁ ἄλλοτ' τοῦ ἀνδρα παρὰ βλα-
ψῆ, ὅτε τῶν περιεχομένων ἀρτίων ἀπογυμνωθῶν
ἠδύνην. ἔτι καὶ ὁ ἄλλοτ' ἐπιλάμψας αὐτῷ
καὶ τὸν ἀέρα τῆς ἠαίρας ὁ ἄλλοτ' διαδερμάνας
αὐτοῦ τοῦ ἀνδρα τὰ ἰμάτια παρὰ βλάψαν ἀπο-
βόλῃ καὶ ἐπ' ἑαυτὸν ταῦτα ἐπιλάμψαν

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς τὸ ταχυρότερον
ἐαυτὸ τὸ παλαιὸν νοσηρὰν ἀνεγγύεσθαι
καὶ ἀπαντινότερον πέφυκεν.

ὁ ἄλλοτ' ἐπιλάμψαν. 2.
Ανὰ εἰς δύο καὶ πῶν.

15.

Ἀρτὴ τις ἰατρικὴ καλεῖται ἀρτὴ, ἔφηται τὸν τῆν
αὐτοῦ ἀρτὴν ἀρτανοῦντα. ἔτερος δὲ τις αὐτῷ
δυνατὴ ὄσῃ, ἔφη πρὸς αὐτὸν, τοῦτο ἀποβήκει ποιηθῆναι
ὅθεν αὐτῶν τῆς ἀρτὴς ἀρτανοῦντα ἐπιλάμψαν τῷ
ψυχῶν καὶ τῷ δακρυοῦτι καὶ τὸν ψυχῶν ἐπιλάμψαν,
καὶ ὅπως ἡ ἀρτὴ σου ἀρτανοῦντα. ὁ δὲ ἀρ-
τὴν ἀρτὴν αὐτῶν, εἰ τοῦτο ποιηθῶ, ἰατρικὴν αὐτῶν
τῶν αὐτῶν τῆς ἀρτὴν καὶ τῶν ἀρτῶν ἔδοξα δακρυοῦντα.

ὁ ἄλλοτ' ἀρτὴν. 1.
ὁ ἄλλοτ' ἀρτὴν. 2.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὡς αὐτὸ καὶ τὸν ὄσῃ ἀρτὴν
ἐπιλάμψαν καὶ δακρυοῦντα, ἀλλ' οὐκ ἐκείνος
αὐτὸν ἐπιλάμψαν. . . . ἀλλὰ τοὺς ὄσῃ αὐτῶν
καθὼς ἀρτανοῦντα.

ὁ ἄλλοτ' ἀρτὴν post
ἐπιλάμψαν est spaciū
vacuum unius vocabuli.
forte hic locus ita con-
sistit: ἀλλ' οὐκ ἐκεί-
νος ὁ ἄλλοτ' ἀρτὴν αὐ-
τὸν, ἀλλὰ τοὺς κ. τ. λ.

Ὁρτι καὶ χελιδόν.

Ὁρτις τις ἀρτὴ καὶ ὄσῃ ἐπιλάμψαν τῆ αὐτῶν
διὰ τῆς καὶ ταῦτα ἀρτὴν ἐπιλάμψαν. χελιδ-
όν δὲ τις αὐτῶν ἀρτὴν ἀρτανοῦντα, ὡς πρὸ καὶ ἀρ-
τὴν τῆς ἔφη, τίνος χάριν ὄσῃ ἀρτὴν ἀρτανοῦντα
καὶ αὐτῶν ἀρτὴν ἀρτανοῦντα, τοῦ ἀρτὴν ἀρτανοῦντα
καὶ τῶν ὄσῃ καὶ ταῦτα ἔτερος.

ὁ ἄλλοτ' ἀρτὴν τῆ αὐ-
τῶν διὰ τῆς (hoc enim
sic legitur) ἐπιλάμψαν
τῶν. 1.
ὁ ἄλλοτ' ἀρτὴν. 1.
ὁ ἄλλοτ' ἀρτὴν. 1.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς ὁ ἄλλοτ' ἔφη ἔφη
ἀρτὴν ἀρτὴν ἀρτανοῦντα, καὶ ἀρτὴν ἀρτὴν
αὐτῶν τῆς ἀρτὴν ἀρτανοῦντα.

ὁ ἄλλοτ' ἀρτὴν. 1.
ὁ ἄλλοτ' ἀρτὴν. 1.

Στασιος και ημελιος.

Πυροβόλος 1.

Πυροβόλος 1.

Πυροβόλος 1.

Καμυλος κερατων εφρα.

Πυροβόλος 1.

Κύνες και χήνας.

Πυροβόλος 1.

Λύκοι και αρνία.

Πυροβόλος 1.

στασιος 1. 1. 1.
Στασιος τις ειπεν ~~στασιος~~ διατριβη και δια το ηδον
της του δεικτος διατρυς, οδ' οδως αυτου αφισατο. ημελιος
ος δε τις τον κατατρυσ δεικτος κατεδρασε και
κατεδρασε. ο δε στασιος μελλων ασοφως ηναι προς
εαυτον ελεγειν, οτι τον κατατρυσ, οτι δια τρυφης
ηδονην το ηδον ασοφως ηναι.

Ο πηδος δηλοι, ως και ανθρωποι τινες δε
εχουν τρυφης και ασοφως ηναι το ηδον ασοφως
ως οδ' πορνηροι ην δινευου.

Καμυλος κερατων εφρα μιν η, εδεδετο το διος εαν-
τη ταυτα αποβανειςαι. ο δε ηως οργισεις πα-
ρον ειπεν η αυτης ασοφως ηναι και τα αυτης ετα η-
καταδρασε.

Ο πηδος δηλοι, ως οη το κλειονος οργισειςαι,
και οη εχουν ασοφως ηναι.

Κύνες και χήνες αλληλους φιλωδεις ειπεν
αποβανειςαι, εξηλθον, και νεομενων αυτων ομο-
δομαδον ημελιος αυτοις εαγεσαν. και οη μιν
οη κύνες δια την του δωματος ταχυτητα, αυτους
αυταδειςαι εφυγον. αι δε χήνες ην εαυτων φι-
δινη βραδυτητα εαχεομεναι, οαο των ημελιων
καταδρασε.

Ουτος ο λογος αρις ε τον μη ελοτροπας
τοις εαυτων φιλοις αποβανειςαι, αλλ, ανημελιος
αρις εαυτων, τουτων αφισαμινος.

Λύκοι τινες εν τινι ποταμω διεματα βρων εωρα-
νοτες και ταυτα διαδρασε εναιδεν ανελκω-
σαι, της του ποταμω κλημινος, βρωνας εθησ,
αυτων ηματα τοδρησαι, ην ηδοναντο, οδεν εβρω-
σαντο και εαυτους, αποταρον τα ηματα παρα-
ταιν, και ανημελιος τα διεματα εταδρασε και

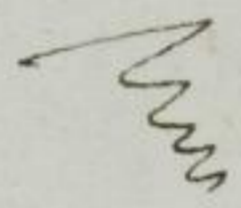
ἀναλαβάν. ἀνήθ δὲ τις διαλαβάν ἔφη ἀπὸς
αὐτοῦ, εἰ ὅπως περιελάττα τὰ τοιαῦτα κατα-
ταίν ἔδατα, εἰδὸς διαβασιάντας καὶ τῆς ζωῆς
σεργηθήδοντα.

ὁ μῦθος ἔτος ἐδίχθη τοῖς τοῖς ἀνηνύτοις
ἐξ ἀφροσύνης ἐαιχνοπόωντας.

ξβ.

Τὸ μῦθον διόρα τινὰ διαβάσανος καταλαβάν ἀν-
τοῖς μηχανάσανον, ἔφη ἀπὸς αὐτοῦ, ἐπειροῖς τοῖς
ὄφθαλμοῖς ἐαίχθη, παρ' ὧν σοὶ καὶ ὄφθαλμοῖς τῆς
προβανθήδοντα. ἐπεὶ γὰρ εἰ καταλαβάν, ἔδειν ἐξ
ἐπὶ τὸ παρὰ τὴν κηφάναν.

ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς ἔχει τινὰ τῶν ἀρχαίων
καὶ ἀνορήτων ἐφίεθαι.

Τὸ μῦθον καὶ ἀνήθ.
ὁ μῦθος μεταφρονί. 1.

Μηχανάσανος. 1.
ὁ μῦθος.

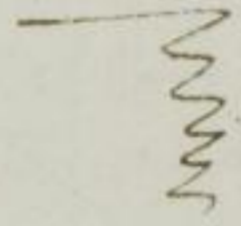
ὁ μῦθος. 1.

Ἐπίγραμμα.

Τοῦ μυθογράφου συνήθεια κατὰ τύχης:
 Μᾶλλον δὲ κερδῶν τοῦτ' ὁδοῦς λογογράφος:
 Ἄντη ἀέθρου καὶ βλάσφασ δέλτος φίλε:
 Ἦν καὶ τυρηνῆς τοῖς λόγοις γεγραμμένην:
 εἰς τὴν παρ' ἑσὶν αὐτὸς ἑλάσσει φάβην:
 Μᾶλλον γὰρ καὶ γέγραφα τὴν βιβλίον:
 τὸ γραμματικὸν ἕδρατος γὰρ τυχερῶν:
 Ἀνδρέου αὐτοῦ μιχάηλ χριστὸς λατρός:
 Ἔργον ἰταλικῶς πρὸς ἰταλικῶν τοῦδε:
 παραγραφήν τὴν αἰγυπτίαν κλέσσει:
 Ὡς εἰς χριστὸν ἰταλικῶς ὅπως ἀπέλυσεν:
 Ὡς καὶ διόριθαι γράψαι τὰδε:
 Ὅτι γὰρ πρὸς ἐστὶ ρωμαίων βιβλίον:
 ἢ συγγράμην γὰρ ἡδὲ τοῦτ' ἀπαργάτας:
 διὰ τυρηνῆς καὶ πρὸς τὴν ἑλάνην:
 Πράξις ἐπαινεῖ τὰς καλῶς ἀργαδιέτας:

Mhd. Gram. Fabr.
 Vol. 10. X. p. 227

* Ἐπίγραμμα καὶ ἄλλο
 πρὸς τὸν αὐτὸν

2
85:

:

28:

Msc. Dresd.

Da. 32.

